

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 05.07.1983, sp. zn. 11 Tz 25/83, ECLI:CZ:NS:1983:11.TZ.25.1983.1

Číslo: 25/1984

Právní věta: Jestliže se řidič motorového vozidla nevěnuje plně řízení za situace, kdy jede v souvislé koloně vozidel a ve vzdálenosti od vozidla jedoucího před ním, která není vzhledem k rychlosti vozidel bezpečná, porušuje důležitou povinnost uloženou mu podle zákona ve smyslu § 223 odst. 2 a § 224 odst. 2 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 05.07.1983

Spisová značka: 11 Tz 25/83

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 ods. 6 písm. a
§ 13 ods. 1
§ 224 odst. 2 100/1975 Sb. § 4 ods. 1 písm. b
§ 89 ods. 6 písm. b

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 25/1984 sb. rozh.

Jestliže se řidič motorového vozidla nevěnuje plně řízení za situace, kdy jede v souvislé koloně vozidel a ve vzdálenosti od vozidla jedoucího před ním, která není vzhledem k rychlosti vozidel bezpečná, porušuje důležitou povinnost uloženou mu podle zákona ve smyslu § 223 odst. 2 a § 224 odst. 2 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 5. 7. 1983 sp. zn. [11 Tz 25/83](#).)

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocný rozsudek obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 22. prosince 1982 sp. zn. 1 T 320/82 a uvedenému obvodnímu soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 22. prosince 1982 sp. zn. 1 T 320/82 byl obviněný

R. K. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustil tím, že dne 18. srpna 1982 kolem 18.30 hod. v Praze 4, Vídeňské ulici, jako řidič osobního automobilu SPZ ABD 24-07 před domem č. 3 narazil zezadu do osobního automobilu SPZ BMH 62-74 řízeného V. K., přičemž při střetu obou vozidel utrpěl S. B. zlomeninu dolního konce vřetenové kosti, zlomeninu zadní hrany kosti holenní vlevo a natržení vazů v skloubení kosti lýtkové a holenní vlevo s dobou léčení nejméně tři měsíce a Ing. J. B. byla postižena pohmožděním a podvrtnutím hlezenného kloubu vlevo s dobou léčení od 18. srpna 1982 do 8. září 1982.

Za to mu byl uložen trest nápravného opatření v trvání deseti měsíců s 15í srážkou z odměny za práci ve prospěch státu. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byli poškození S. B. a Ing. J. B. odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Rozsudek nebyl napaden odvoláním a nabyl právní moci.

Ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. podal proti tomuto rozsudku generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Obvodnímu soudu v ní vytýká, že dostatečně nezjistil povahu újmy na zdraví u poškozeného S. B. Dospěl k závěru, že u tohoto poškozeného jde o těžkou újmu na zdraví podle § 89 odst. 6 písm. ch) tr. zák., aniž by se zabýval skutečností vyplývající z lékařské zprávy ze dne 7. října 1982, že u poškozeného nelze vyloučit též trvalé následky znamenající zmrzačení, ztrátu nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti nebo i ochromení údu. Ve stížnosti pro porušení zákona se poukazuje i na nesprávnou kvalifikaci skutku obviněného., Přestože obviněný zavinil dopravní nehodu tím, že v silném provozu při nedodržení bezpečné vzdálenosti od vozidla jedoucího před ním se nevěnoval situaci v silničním provozu a nasazoval si sluneční brýle a zabýval se ostříkovačem, což mělo být posouzeno jako porušení důležité povinnosti uložené obviněnému jako řidiči podle zákona ve smyslu § 224 odst. 2 tr. zák., shledal obvodní soud ve skutku obviněného toliko trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř., přezkoumal též řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Obvodní soud správně zjistil, že obviněný dne 18. srpna 1982 kolem 18.30 hod. řídil osobní automobil Š 1000 MB SPZ ABD 24-07 v Praze 4 Vídeňskou ulicí ve směru do centra města. Před domem č. 3 v důsledku nedodržení bezpečné vzdálenosti od vozidla jedoucího před ním narazil do automobilu tov. zn. T 613 SPZ BMH 62-74, který řídil V. K. Vozidlo T 613 zastavilo ve vozovce proto, že řidič chtěl odbočit na parkoviště po pravé straně vozovky, kde však v tu dobu přecházeli chodci, manželé B. Po návratu bylo vozidlo T 613 vrženo vpřed a srazilo manžele B. a způsobilo jim zranění. Správně bylo dále zjištěno, že Ing. J. B. utrpěla při této nehodě tržnou zhmožděnou ránu týlní a temenní krajiny vlevo pronikající kůží do podkoží, pohmoždění a podvrtnutí levého hlezenného kloubu a pohmoždění a exkoriaci levé nohy s léčením a dobou pracovní neschopnosti od 1. srpna do 8. září 1982.

Obvodní soud však nezjistil správně povahu újmy na zdraví u poškozeného S. B. Podle lékařské zprávy ze dne 18. 8. 1982 utrpěl poškozený S. B. zlomeninu zápěstí levé ruky a zlomeninu levého kotníku a byl ponechán v nemocničním ošetření. Podle další zprávy lékaře ze dne 7. října 1982 utrpěl zlomeninu dolního konce kosti vřetenové (Collesova zlomenina) vlevo, natržení vazů v skloubení kosti lýtkové a holenní vlevo a zlomeninu zadní hrany kosti holenní vlevo. Hospitalizace trvala od 18. 8. 1982 do 15. 9. 1982, léčení bylo provedeno operativně zpevněním kovovým svorníkem; potřebnou dobu rehabilitace nebylo možno stanovit, stejně tak v době vydání zprávy nebylo možno určit trvalé následky. Hlavního líčení, které se konalo dne 22. prosince 1982, se poškozený nemohl zúčastnit proto, že byl na léčení v rehabilitačním ústavu v Kladrubech.

V odůvodnění rozsudku obvodní soud pouze popisuje zranění, která poškozený utrpěl, a uvádí, že s ohledem na délku léčení a charakter zranění je třeba je posuzovat jako těžkou újmu na zdraví podle §

89 odst. 6 písm. ch) tr. zák. Nezabývá se však vůbec tím, že podle již zmíněné lékařské zprávy ze dne 7. října 1982 nebylo možno vyloučit jiný, a to trvalý následek zranění. Bylo proto povinností obvodního soudu doplnit řízení vyžádáním lékařské zprávy od rehabilitačního ústavu v Kladrubech o zdravotním stavu poškozeného S. B., zejména ke zjištění případných trvalých následků. S ohledem na charakter utrpeného poranění není totiž vyloučeno, že těžká újma na zdraví může spočívat i ve zmrzačení (§ 89 odst. 6 písm. a/ tr. zák.), ve ztrátě nebo v podstatném snížení pracovní způsobilosti (§ 89 odst. 6 písm. b/ tr. zák.) či v ochromení údu (§ 89 odst. 6 písm. c/ tr. zák.). Přestože obvodní soud rozhodoval po více než dvou měsících od vydání poslední lékařské zprávy, nedoplnil řízení v uvedeném směru, ač takové doplnění bylo nutné nejen pro správné rozhodnutí o trestu, ale bylo významné i pro posouzení otázky viny obviněného. V této souvislosti též třeba přisvědčit námitce uplatněné ve stížnosti pro porušení zákona, že poškozený se v době konání hlavního líčení léčil již po dobu delší než čtyři měsíce a že tato skutečnost se měla odrazit i ve výroku napadeného rozsudku.

Porušení zákona bylo shledáno i v jiném směru. Obvodní soud dospěl k názoru, že obviněný způsobil dopravní nehodu tím, že nedodržel bezpečnou vzdálenost od osobního automobilu jedoucího před ním a porušil tak ustanovení § 13 odst. 1 vyhl. č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu. Přehlédl však, že obviněný již před tím, než vpředu jedoucí vozidlo zastavilo, uviděl na okamžik brzdová světla tohoto vozu. Přestože obviněný byl již upozorněn způsobem jízdy řidiče K. na možnost změny chování před ním jedoucího vozidla, začal si nasazovat brýle proti slunci a věnoval se ostříkovači. V důsledku toho pak nezaznamenal zpomalení a posléze zastavení vpředu jedoucího automobilu, pokračoval v jízdě rychlostí asi 50 km/hod. a manévr osobního vozidla Tatra 613 zpozoroval až v době, kdy s ohledem na rychlost své jízdy a na vzdálenost vozidla jedoucího před ním, nemohl své vozidlo zastavit nebo jinak nehodě zabránit. K porušení ustanovení § 13 odst. 1 vyhl. č. 100/1975 Sb., tj. k nedodržení bezpečné vzdálenosti od vozidla jedoucího před ním, tedy došlo v důsledku toho, že obviněný se plně nevěnoval řízení vozidla a nesledoval situaci v silničním provozu, tedy v důsledku porušení § 4 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky. Porušení těchto povinností stanovených vyhláškou č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu za situace, kdy obviněný jel v souvislé koloně vozidel po frekventované městské komunikaci poměrně vysokou rychlostí, je porušením důležité povinnosti uložené obviněnému jako řidiči podle zákona ve smyslu § 224 odst. 2 tr. zák., neboť jejich porušení má zpravidla za následek vznik těžké újmy na zdraví, smrti, popř. značné škody. Porušení důležité povinnosti též podstatně zvyšovalo stupeň nebezpečnosti činu obviněného pro společnost, neboť v jeho důsledku došlo k těžké újmě na zdraví S. B., k ublížení na zdraví u Ing. J. B., k poškození zdraví nedosahujícího závažnosti ublížení na zdraví u M. H. a ke škodě na osobních vozidlech, která je u vozidla Škoda 1000 MB odhadována orgány VB na částku 10 000 Kčs a u vozidla Tatra 613 na tutéž částku.

Z uvedeného vyplývá, že obviněný měl být uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák.